

ע"פ 64238/03/22 - שרה שמרת יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 64238-03-22 יוסף נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 70070/2020

בפני **כבוד השופטת הבכירה, ברנט-אב"ד**
כבוד השופט בורנשטין
כבוד השופט מיכלס
המעוררת
נגד
המשיבה
שרה שמרת יוסף
מדינת ישראל

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקוה (כבוד השופט ד' קלייטמן) בת.פ. 28715-02-21, במסגרתו הורשעה המערערת בעבירה של איומים והושתו עליה חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא תעבור עבירה של איומים.
2. על פי עובדות כתב האישום, המערערת גרה ברחוב הנביאים 74, ראש העין ולה סכסוך עם אחיה, מר אשר יוסף, הוא המתלונן בעניין בניה שמבצע המתלונן במקום.
- ביום 16.2.20 בשעה 16:23, בעת שהביא המתלונן אנשי מקצוע למקום לצורך עבודות הבניה, הרימה הנאשמת אבן והניפה אותה באוויר לכיוונו של המתלונן תוך שאיימה עליו באומרה: "ארצח אותך, אשרוף אותך חי".
3. המערערת הייתה מיוצגת בבית משפט קמא על ידי הסנגוריה הציבורית, ברם, דרשה לשחררם מייצוגה לאור חילוקי דעות. כבוד השופטת א' דניאלי סברה כי אין מקום לשחרר את ב"כ של המערערת וכך סבר אף כבוד השופט קלייטמן, ברם, לאחר שהתרשם כי אין כל שיתוף פעולה בין המערערת לבאת כוחה ולאחר שהמערערת עמדה על בקשתה, ומאחר שהתביעה הודיעה כי אין בכוונתה לבקש עונש מאסר, הורה על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוגה.
4. בבית משפט קמא העידו גובה הודעת המערערת, המערערת והמתלונן.
5. בפסק דינו קבע בית משפט קמא כי הוא נותן אמון בעדותו של המתלונן וקבע כי כעולה מהודעת המערערת,

אשר נמסרה 8 ימים לאחר האירוע, וכעולה מעדותה בבית המשפט, המערערת אישרה את האמור בכתב האישום.

6. בהודעת הערעור שהוגשה על ידי המערערת בעצמה, מרבית הטיעונים אינם שייכים למחלוקת בין הצדדים ועניינם הבעלות בשטח הקרקע, בעלות שהוכרעה זה מכבר, הליכים משפטיים אזרחיים בין המערערת למתלונן וכיו"ב.

7. עיקר טענות המערערת -

חוקרי המשטרה שהיו מתואמים ביניהם העידו עדות שקר במשפט והוסיפו מילים שלא נאמרו על ידה.

המערערת טענה כי לא עברה את עבירת האיומים ולאחר שסקרה את יסודות עבירת האיומים בחוק ובפסיקה (פסיקה ישנה), כתבה כך:

"המערערת טוען כי לא עברה עבירת איומים, לא כל שימוש בכוח וחשד לאלימות בהקשר הנדון **כאן יש להניח כי כאשר מדובר במגע פיזי קל המכוון בדרך כלל להסבת תשומת לב** לא יחשב הדבר מניה וביה לנקיטה באלימות..."

עוד טענה המערערת כי יש לבטל את פסק הדין שהושג במרמה שכן נתקיימו התנאים לביטולו באשר אם פסק דין הושג במרמה על עקרון הסופיות לסגת בשל כללי צדק ויושר.

8. דין והכרעה:

א. ראשית לכל טוענת המערערת כי לא התקיימו יסודות עבירת האיומים, אלא שטענה זו נאמרה בעלמא ללא הפניה לטעות שנפלה בהכרעת הדין, מעבר לעובדה כי טענה זו כלל לא נטענה על ידה בבית משפט קמא, כך שבית המשפט קמא לא נדרש לסוגיה זו.

ב. מרבית טענותיה של המערערת הן כנגד ממצאי עובדה ומהימנות בהם בית המשפט שלערעור אינו נוטה דרך כלל להתערב.

ג. כאמור, השוטרים כלל לא העידו ולא הוזמנו על ידי המערערת לחקירה על מנת לבסס טענותיה, למעט שוטר אחד - גובה ההודעה של המערערת. המערערת הודיעה כי אין לה שאלות לעד זה כך שגם טענותיה כי נרשמו בהודעתה דברים שלא נאמרו על ידה לא הוכחו.

ד. לבית המשפט קמא הוגשה הודעתה של המערערת מיום 24.2.20 בה מסרה את הדברים הבאים:

"ש. מה היה באותו אירוע

ת. האינסטלטור רצה להזיז את הביובים, אני התנגדתי, אני הרמתי אבן ואמרתי שאני אשבור כדי לאיים, הייתי בשעת כעס, ... רק אחרי שאיימתי עליו עם האבן הוא הפסיק.

ש. מדוע כעסת על האינסטלטור ועל אח שלך

ת. כי הם בלי רשותי רצו להעביר את הביובים.

ש. ... האם השטח רשום על שמך בטאבו

ת. זה רשום על שם אח שלי בטאבו.

ש. מה הסיבה שהרמת אבן לכיוון של אח שלך ולכיוון האינסטלטור

ת. פשוט רציתי להבהיר לו שאני יטפל בזה בכל דרך, לא יכול להיות שהוא לא יתייחס אליי.

ש. אני אומר לך כי את כן איימת על אח שלך היו במקום עוד 2 אנשים שיכולים להעיד כי אמרת את הדברים

ת. זה שטח שלי, הוא בלי בושה רצה להזיז לי את הביובים, איימתי עליו בתום ובדרך מקובלת".

הנה כי כן, המערערת עצמה הודתה שאיימה על אחיה, אלא שלטעמה מדובר באיום "בתום ובדרך מקובלת".

נפלא בעינינו הכיצד איום ברצח הוא איום בתום ובדרך מקובלת.

גם בעדותה בבית המשפט אישרה המערערת שהרימה אבן "אני הרמתי אבן באוויר, מדגימה, אמרתי לו תראה אותי, ... האבן היתה קטנה, לא זרקתי רק הרמתי באוויר. הרמתי שיראה אותי, שאני קיימת...."

לבסוף נשאלה המערערת:

"ש. אני אומר לך שב- 16.2.20, בשעה 16:23, שאשר הביא אנשי מקצוע לשטח לצורך עבודת הבנייה את הרמת אבן, הנפת אותה באוויר, זה נכון?

ת. כן".

9. בית משפט קמא נתן אמון מלא בדברי המתלונן, אחיה של המערערת. המערערת עצמה אישרה את כלל האמור בכתב האישום, למעט תוכן האיום. בנקודה זו נתן בימ"ש קמא אמון מלא בעדות המתלונן אשר התקשר למוקד 100 מיד עם קרות האירוע, סיפר למוקדנית כי המערערת מאיימת ברצח, וכך אף העיד בבית המשפט - "ואז התנפלה וצעקה ואיימה שתרצח אותי ותשרוף אותי חי...."

9. לאור כל המפורט מעלה, הערעור נדחה.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, במעמד ב"כ
המשיבה ובהעדר המערערת.

מיכל ברנט, שופטת בכירה   שמואל בורנשטיין, שופט   עמית מיכלס, שופט